

IKAST AVIS

18. Maj 1945

En Ikast-Frihedskæmper fortæller

Som det vides kom Svend Nielsen Søn af Smedemester N. I. Nielsen, forleden tilbage til Ikast, efter at han var blevet saaret af Tyskerne i en Ildkamp og derefter indsat i tysk Fangenskab.

Vi opsøgte forleden den unge Frihedskæmper i sit Hjem og bad ham fortælle lidt om sine Oplevelser. Svend Nielsen fortæller jævnt og beskedent, og vi gengiver her hans Beretning:

I August i Fjor fik Svend en Opfordring fra sin gode Ven, Sigurd Birk, til at være med i Arbejdet. De fik snart dannet en Gruppe, der fik den Opgave tildelt at modtage og skjule nedkastede Vaaben.

Gennem Særmeldingerne fik de Besked om, hvor og naar Vaabnene kom. Det var som oftest een eller to Gange om Maaneden. De havde flere spændende Ture. Modtagelsen og Transporten foregik jo ved Nattetid, og de havde Lykke til aldrig at blive overraskede af Tyskerne. De fleste af Vaabnene blev gemt i et stort Kartoffelhus, der ejes af et Par gode danske Mænd i Isenvad. Det var et ganske ideelt Skjulested.

En Nat, da Gruppen i Lastbil var paa Vej hjem, blev Bilen standset af en tysk Patrulje. Situationen var alvorlig, men en snarraadig Mand fortalte, at det bare var nogle Brunkulsarbejdere, der havde været i Ejstrupholm for at spille Kort, og Tyskerne lod Lastbilen passere uden at undersøge den nærmere. I det hele taget var Tyskerne aldrig vanskelige at narre.

OBS

- benyt værktøjslinien til at forstørre, søge, kopiere o.m.a. -

IKAST AVIS

Ikastberedende og oplysende Ugeblad samt Avertissementsblad

Ikast Avis, Frihedskæmper
18. Maj 1945
Udgivet af Ikast Avis

18. Maj 1945.

Avertissements: 10 Ø. (Fortsættelse)
annoncer 8 Ø. pr. linje 1 Gang 5 Ø.
3 Gange 10 Ø. Gang 10 Ø. Ann.

18. Maj 1945.

En Ikast-Frihedskæmper fortæller.

Som det vides kom Svend Nielsen, Søn af Smedemester N. I. Nielsen, forleden tilbage til Ikast, efter at han var blevet saaret af Tyskerne i en Ildkamp og derefter indsat i tysk Fangenskab.

Vi opsøgte forleden den unge Frihedskæmper i sit Hjem og bad ham fortælle lidt om sine Oplevelser. Svend Nielsen fortæller jævnt og beskedent, og vi gengiver her hans Beretning:

I August i Fjor fik Svend en Opfordring fra sin gode Ven, Sigurd Birk, til at være med i Arbejdet. De fik snart dannet en Gruppe, der fik den Opgave tildelt at modtage og skjule nedkastede Vaaben.

Gennem Særmeldingerne fik de Besked om, hvor og naar Vaabnene kom. Det var som oftest een eller to Gange om Maaneden. De havde flere spændende Ture. Modtagelsen og Transporten foregik jo ved Nattetid, og de havde Lykke til aldrig at blive overraskede af Tyskerne. De fleste af Vaabnene blev gemt i et stort Kartoffelhus, der ejes af et Par gode danske Mænd i Isenvad. Det var et ganske ideelt Skjulested.

En Nat, da Gruppen i Lastbil var paa Vej hjem, blev Bilen standset af en tysk Patrulje. Situationen var alvorlig, men en snarraadig Mand fortalte, at det bare var nogle Brunkulsarbejdere, der havde været i Ejstrupholm for at spille Kort, og Tyskerne lod Lastbilen passere uden at undersøge den nærmere. I det hele taget var Tyskerne aldrig vanskelige at narre.

ham, men han vilde sælge sit Liv saa dyrt som muligt. Da Saaret i Hovedet blødte stærkt, fik han en Forbindspakke frem fra Lommen og fik i Hast et Bind lagt om Panden, mens han stadig fortsatte Skydningen. Da kastede Tyskerne endnu en Haandgranat, men Svend opdagede det saa tidligt, at han fik Tid til at springe til Side og kaste sig ind bag et Diget. Herfra fortsatte han Kampen, liggende paa Maven bag Diget, men idet han vilde løfte sig lidt for at skyde, blev han ramt i Skulderen af et Geværprojektil, og saa kunde han ikke mere og sank sammen. Han var dog hele Tiden ved Bevidsthed og hørte, at Tyskerne blev ved at skyde endnu mange Skud. Lidt efter kom de hen til Svend og undersøgte ham; han simulerede bevidstløs i den Tanke, at Fjenderne maaske vilde anse ham for død. Efter at have kigget lidt paa ham og vendt ham omkring, gik de fra ham. Senere fik Svend et Par Strejfskud i Nakken, men hvordan det gik til, er han ikke ret klar over. Maaske vilde man sikre sig, at han virkelig var død. Lidt efter slæbte

de ham over Diget og kastede ham ned i den før omtalte Udgravning. Der blev Svend liggende længe. Da han i lang Tid ikke hørte noget til Tyskerne, begyndte han at spekulere paa, om det ikke var muligt at slippe bort. I det samme kom Tyskerne med en Lastbil. De løbte Svend paa Puls, og da de opdagede, at han ikke var død, blev han lagt op i Bilen og kørt ind til en Skole i

Svend Nielsen arbejdede her i Ikast, indtil han 1. November tog paa Askov Højskole. Her passede han Skolen, men det varede ikke længe inden Svend blev gode Venner med et Par Politibetjente, der som Elever paa Skolen brugte deres paatvungne "Ferie" paa en nyttig Maade. Sammen med dem og nogle flere Elever gik Svend igen ind i Frihedsbevægelsen. De dannede Sabotagegrupper og udførte i Vinterens Løb flere vellykkede Sabotager paa Jernbanen, Biler og Hestekøretøjer, der var i Tyskernes Tjeneste. Bomber og Ammunition, som de skulde bruge, fik de tilsendt fra en Fordelingscentral.

Den 20. Marts blev Askov Højskole taget af Tyskerne, og Eleverne maatte drage bort, men Svend, der var blevet forlovet med Elektricitetsværksbestyrer Knudsens Datter, blev sammen med de andre af Gruppen i Askov og fortsatte Arbejdet.

Det gik ogsaa godt indtil den 16. April om Aftenen. Da var Svend sammen med to Kammerater, Kornelius Petersen (*Peter Cornelius Madsen*) og Hans Hansen (*Hans Thorkild Hansen*), paa Cykle paa Vej ud til Andst, hvor et tysk Tog skulde afspores. De anede ingen Fare og havde Maskinpistolerne gemt i deres Tasker. Men en anden Gruppe havde været ude samme Dag i det samme Omraade, og det havde Tyskerne opdaget, og de havde stillet ekstra Vagtposter ud, hvilket Svend og hans Kammerater var uvidende om. Tæt ved Skodborghus opdagede de unge Mænd Vagtposterne, der ogsaa havde faaet Øje paa Frihedskæmperne. Disse drejede ind til en Gaard, hvor de holdt en lille Raadslagning, men de blev enige om, at det vist var bedst at lade uskyldige og saa prøve paa at slippe forbi. Den gik dog ikke, Tyskerne var blevet mistænkelige og raabte dem an, og nu var der kun eet at gøre, nemlig prøve paa at flygte. Men den tyske Styrke, en halv Snes Mand, vistnok SS-Folk, satte efter dem i Bil og paa Motorcykler. Frihedskæmperne forstod snart, at det var umuligt at undslippe, de drejede fra Vejen ind til en Gaard, hvor de kastede sig ned i en Kartoffelkule.

Svend Nielsen arbejdede her i Ikast, indtil han 1. November tog paa Askov Højskole. Her passede han Skolen, men det varede ikke længe inden Svend blev gode Venner med et Par Politibetjente, der som Elever paa Skolen brugte deres paatvungne "Ferie" paa en nyttig Maade. Sammen med dem og nogle flere Elever gik Svend igen ind i Frihedsbevægelsen. De dannede Sabotagegrupper

og udførte i Vinterens Løb flere vellykkede Sabotager paa Jernbanen, Biler og Hestekøretøjer, der var i Tyskernes Tjeneste. Bomber og Ammunition, som de skulde bruge, fik de tilsendt fra en Fordelingscentral.

Den 20. Marts blev Askov Højskole taget af Tyskerne, og Eleverne maatte drage bort, men Svend, der var blevet forlovet med Elektricitetsværksbestyrer Knudsens Datter, blev sammen med de andre af Gruppen i Askov og fortsatte Arbejdet.

Det gik ogsaa godt indtil den 16. April om Aftenen. Da var Svend sammen med to Kammerater, Kornelius Petersen og Hans Hansen, paa Cykle paa Vej ud til Andst, hvor et tysk Tog skulde afspores. De anede ingen Fare og havde Maskinpistolerne gemt i deres Tasker. Men en anden Gruppe havde været ude samme Dag i det samme Omraade, og det havde Tyskerne opdaget, og de havde stillet ekstra Vagtposter ud, hvilket Svend og hans Kammerater var uvidende om. Tæt ved Skodborghus opdagede de unge Mænd Vagtposterne, der ogsaa havde faaet Øje paa Frihedskæmperne. Disse drejede ind til en Gaard, hvor de holdt en lille Raadslagning, men de blev enige om, at det vist var bedst at lade uskyldige og saa prøve paa at slippe forbi. Den gik dog ikke, Tyskerne var blevet mistænkelige og raabte dem an, og nu var der kun eet at gøre, nemlig prøve paa at flygte. Men den tyske Styrke, en halv Snes Mand, vistnok SS-Folk, satte efter dem i Bil og paa Motorcykler. Frihedskæmperne forstod snart, at det var umuligt at undslippe, de drejede fra Vejen ind til en Gaard, hvor de kastede sig ned i en Kartoffelkule.

De havde kun deres Revolvere at forsvare sig med, da der ikke blev Tid til at faa Maskinpistolerne frem.

De fik ogsaa sendt nogle Skud imod Tyskerne og saarede en Soldat, men saa kastede Tyskerne en Haandgranat, og den dræbte begge Svends Kammerater, og Svend selv blev saaret i Hovedet, dog ikke mere, end han kunde fortsætte Kampen. Han var jo sikker paa, at det nu var ude med

Vejen, og kort efter til et Feltlazeret i Askov. Her blev han forbundet og i det hele behandlet ret ordentligt. Dagen efter blev han forløst. Han havde hele Tiden været saa nogenlunde klar og fraet Tid til at lave en Historie, som at det var første Gang og ganske tilfældigt, at han havde haft med Sabotage at gøre. Om Tyskerne troede paa Historien blev han ikke klar over, men han kom

ikke mere i Forhør. Derimod blev der foretaget en Husundersøgelse paa Møllen, hvor Svend boede og der blev fundet 3 Pistoler. Det var jo ikke saa gunstigt, og Svends Svigerfader, hos hvem Vaabnene var fundet, blev arresteret og mishandlet. Svends Penges, ca. 200 Kr., og Rationeringskort tog Tyskerne ogsaa. Til Svends Kæreste fortalte Tyskerne, at Svend var død, men gennem Pastor Dons Christensen fik hun dog senere at vide, at han levede, men var haardt saaret.

Et Par Dage efter blev Svend ført til Kolding og sat ind i Arresten sammen med andre saarede Sabotører. Der blev han stadig tilsat af Lægen og fik en nogenlunde god Behandling. For at trække Tiden ud, fik de Sygepasseren til at sige, at de stadig havde Feber. De kunde ogsaa saa nogenlunde følge med i Begivenhedernes Gang.

Saaledes gik Tiden til 1. Maj om Aftenen. Da kom Bylederen fra Frihedsbevægelsen i Kolding ud til Arresten. Celledørene blev lukket op, og det blev meddelt, at Tyskerne havde kapituleret, og Fangerne var frie. Begejstringen og Bevægelsen var enestaaende.

Fangerne blev dog i Fængslet Natten over, og næste Dag blev Svend og hans Svigerfader afhentet af Svends Kæreste, der havde levet skjult, siden Svend blev taget. Saa gik Turen tilbage til Askov, der blev holdt stor Fest for dem, og nogle faa Dage efter rejste Svend og Bodil til Ikast, og Modtagelsen her blev jo ganske enestaaende festlig.

— — —

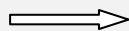
Alt dette og mere fik vi Svend listet til at fortælle. Han er hele Tiden alvorlig og stille, og da han fortæller om de Kammerater og Venner, som satte Livet til i Kampen, bliver han stille en Stund og der gaar et smerteligt Drag over hans Ansigt.

„Det er godt, det er forbi nu“, siger han til sidst og sender et Smil til Bodil, som har sat sig i Sofaen ved Siden af ham og har taget ham i Haanden, og hun nikker smilende igen.

De er to af Danmarks unge, og der er heldigvis mange af samme Slags.

De havde kun deres Revolvere at forsvare sig med, da der ikke blev Tid til at faa Maskinpistolerne frem.

De fik ogsaa sendt nogle Skud imod Tyskerne og saarede en Soldat, men saa kastede Tyskerne en Haandgranat, og den dræbte begge Svends Kammerater, og Svend selv blev saaret i Hovedet, dog ikke mere, end han kunde fortsætte Kampen. Han var jo sikker paa, at det nu var ude med ham, men han vilde sælge sit Liv saa dyrt som muligt. Da Saaret i Hovedet blødte stærkt, fik han en Forbindspakke frem fra Lommen og fik i Hast et Bind lagt om Panden, mens han stadig fortsatte Skydningen. Da kastede Tyskerne endnu en Haandgranat, men Svend opdagede det saa tidligt, at han fik Tid til at springe til Side og kaste sig ind bag et Dige. Herfra fortsatte han Kampen, liggende paa Maven bag Diget, men idet han vilde løfte sig lidt for at skyde, blev han ramt i Skulderen af et Geværprojektil, og saa kunde han ikke mere og sank sammen. Han var dog hele Tiden ved Bevidsthed og hørte, at Tyskerne blev ved at skyde endnu mange Skud. Lidt efter kom de hen til Svend og undersøgte ham; han simulerede bevidstløs i den Tanke, at Fjenderne maaske vilde anse ham for død. Efter at have kigget lidt paa ham og vendt ham omkring, gik de fra ham. Senere fik Svend et Par Strejfskud i Nakken, men hvordan det gik til er han ikke ret klar over. Maaske vilde man sikre sig, at han virkelig var død. Lidt efter slæbte de ham over Diget og kastede ham ned i den før omtalte Udgravning. Der blev Svend liggende længe. Da han i lang Tid ikke hørte noget til Tyskerne, begyndte han at spekulere paa, om det ikke var muligt at slippe bort. I det samme kom Tyskerne med en Lastbil.

De følte Svend paa Pulsen, og da de opdagede, at han ikke var død, blev han lagt op i Bilen og kørt ind til en Skole i Vejen, og kort efter til et Feltlazeret i Askov. Her blev han forbundet og i det hele behandlet ret ordentligt. Dagen efter blev han forhørt. Han havde hele Tiden været saa nogenlunde klar og faaet Tid til at lave en Historie, som at det var første Gang og ganske tilfældigt, at han havde haft med Sabotage at gøre. Om Tyskerne troede paa Historien blev han ikke klar over, men han kom ikke mere i Forhør. Derimod blev der foretaget en Husundersøgelse paa Møllen, hvor Svend boede, og der blev fundet 3 Pistoler. Det var jo ikke saa gunstigt, og Svends Svigerfader, hos hvem Vaabnene var fundet, blev arresteret og mishandlet. Svends Penge, ca. 200 Kr. og Rationeringskort tog Tyskerne ogsaa. Til Svends Kæreste fortalte Tyskerne, at Svend var død, men gennem Pastor Dons Christensen fik hun dog senere at vide, at han levede, men var haardt saaret.

Et Par Dage efter blev Svend ført til Kolding og sat ind i Arresten sammen med andre saarede Sabotører. Der blev han stadig tilset af Lægen og fik en nogenlunde god Behandling. For at trække Tiden ud, fik de Sygepasseren til at sige, at de stadig havde Feber. De kunde ogsaa saa nogenlunde følge med i Begivenhedernes Gang.

**Frihedskæmperen Svend Nielsen i bærestol
foran hans hjem på Kildevej i Ikast den 11. maj 1945.**

**Iflg. referat i Herning Folkeblad den 12. maj 1945
takkede N. I. Nielsen de mange mennesker for den hyldest,
som hans søn Svend havde fået.**

**Også Svend Nielsens forlovede, Bodil Knudsen, Askov * blev hyldet.
Til slut sang man "Der er et yndigt land".**

*** Datter af møllebestyrer Knud Knudsen Forsøgsmøllen i Askov
Se hjemmesiden: Askov - Møllevej 21 - Poul la Cour Museet !**

**Saaledes gik Tiden til 4. Maj om Aftenen. Da kom
Bylederen fra Frihedsbevægelsen i Kolding ud til
Arresten. Celledørene blev lukket op, og det blev
meddelt, at Tyskerne havde kapitulert, og Fanger-
ne var fri. — Begejstringen og Bevægelsen var
enestaaende.**

**Fangerne blev dog i Fængslet Natten over, og næste
Dag blev Svend og hans Svigerfader afhentet af
Svends Kæreste, der havde levet skjult, siden Svend
blev taget. Saa gik Turen tilbage til Askov, der blev
holdt stor Fest for dem, og nogle faa Dage efter rejste
Svend og Bodil til Ikast, og Modtagelsen her blev jo
ganske enestaaende festlig.**

**Alt dette og mere fik vi Svend listet til at fortælle.
Han er hele Tiden alvorlig og stille, og da han fortæller
om de Kammerater og Venner, som satte Livet til i
Kampen, bliver han stille en Stund og der gaar et
smerteligt Drag over hans Ansigt.**

**"Det er godt, det er forbi nu", siger han til sidst og
sender et Smil til Bodil, som har sat sig i Sofaen ved
Siden af ham og har taget ham i Haanden, og hun nik-
ker smilende igen.**

**De er to af Danmarks unge, og der er heldigvis mange
af samme Slags.**

En saaret Sabotør hjem fra Gestapofængslet

Stormende Modtagelse i Hjemmebyen Ikast

Bilmekaniker Svend Nielsen, S. af Smedemester I. N., Ikast, vendte i Aftes hjem fra Gestapofængslet i Kolding. Han fik i sin Hjemby en saa straalende Modtagelse, som aldrig før er set i Byens Historie. Svend Nielsen var efter Kursus paa Idrætshøjskolen i Vejle Leder af fri Idræt i Ikast. Sidste Sommer var han med i det første vanskelige Arbejde med at starte Frihedsbevægelsen i Ikast, og han og hans Broder, Hans Karl, var med et Par af de første Gange, der blev kastet Vaaben ned. Til November kom han paa Askov Højskole og kom her i Gruppe med Dr. phil. Jens Kruse, der nu er udnævnt til Chef for Frihedskæmpernes Grænsevagt. En Aften ved 20-Tiden for nogle Uger siden var Svend Nielsen og to Politibetjente paa Vej til en Aktion med Sabotagemateriale. De blev angrebet af en tysk Patrulje. Begge Politifolk blev dræbt, og Svend Nielsen laa en Time haardt saaret paa en Mark sammen med sine døde Kammerater, før han blev samlet op af Tyskerne. Siden har han ligget i en Celle hos Gestapo Kolding og ventede paa Tortur og Henrettelse.

At hans Bysbørn i Aftes havde forberedt en straalende Hjemkomst er derfor fuld forstaaelig. Han blev modtaget af Tusinder af Mennesker og af Kammerater i Frihedsbevægelsen med Blomsterkurv og Velkomsttale af Byleder, Overbetjent Funk. Derefter talte Dir. Viggo Siefert fra en Altan meget gribende om Frihedskampen og de tre, der nu var hjemme i Ikast efter at have været i Gestapos Klør og mindedes Viggo Møller, der blev skudt af Tyskerne, ved to Minutters Stilhed. Da Svend Nielsen endnu er ret medtaget af sine Saar, blev han i Triumftog gennem Byen baaret i Bærestol paa Skuldrene af Frihedskæmpere. Foran narcherede FDF-Orkestret, Frihedskæmperne sluttede Trop, og Æresstolen var Pyntet af de fire nordiske Flag foruden flere Faner. Ved hans Hjem var der rejst Æresport og Flagalléer. Der blev her talt af Smedemester Nielsen, der i Hyldest til Sønnen saa en Hyldest til hele Frihedsbevægelsen. Han udbragte et Leve for denne. Siefert talte paany og præsenterede Nielsens Forlovede, Bodil, fra Askov. Hun havde ogsaa deltaget i Frihedskampen, og efter at hendes Kæreste dødelig saaret var taget til Fange, blev hendes Fader anholdt og --- *tekst mangler* ---

IKAST ★

En saaret Sabotør hjem fra Gestapofængslet

Stormende Modtagelse i Hjemmebyen Ikast

Bilmekaniker Svend Nielsen, S. af Smedemester I. N., Ikast, vendte i Aftes hjem fra Gestapofængslet i Kolding. Han fik i sin Hjemby en saa straalende Modtagelse, som aldrig før er set i Byens Historie. Svend Nielsen var efter Kursus paa Idrætshøjskolen i Vejle Leder af fri Idræt i Ikast. Sidste Sommer var han med i det første vanskelige Arbejde med at starte Frihedsbevægelsen i Ikast, og han og hans Broder, Hans Karl, var med et Par af de første Gange, der blev kastet Vaaben ned. Til November kom han paa Askov Højskole og kom her i Gruppe med Dr. phil. Jens Kruse, der nu er udnævnt til Chef for Frihedskæmpernes Grænsevagt. En Aften ved 20-Tiden for nogle Uger siden var Svend Nielsen og to Politibetjente paa Vej til en Aktion med Sabotagemateriale. De blev angrebet af en tysk Patrulje. Begge Politifolk blev dræbt, og Svend Nielsen laa en Time haardt saaret paa en Mark sammen med sine døde Kammerater, før han blev samlet op af Tyskerne. Siden har han ligget i en Celle hos Gestapo i Kolding og ventede paa Tortur og Henrettelse.

At hans Bysbørn i Aftes havde forberedt en straalende Hjemkomst er derfor fuld forstaaelig. Han blev modtaget af Tusinder af Mennesker og af Kammerater i Frihedsbevægelsen med Blomsterkurv og Velkomsttale af Byleder, Overbetjent Funk. Derefter talte Dir. Viggo Siefert fra en Altan meget gribende om Frihedskampen og de tre, der nu var hjemme i Ikast efter at have været i Gestapos Klør og mindedes Viggo Møller, der blev skudt af Tyskerne, ved to Minutters Stilhed. Da Svend Nielsen endnu er ret medtaget af sine Saar, blev han i Triumftog gennem Byen baaret i Bærestol paa Skuldrene af Frihedskæmpere. Foran narcherede FDF-Orkestret, Frihedskæmperne sluttede Trop, og Æresstolen var pyntet af de fire nordiske Flag foruden flere Faner. Ved hans Hjem var der rejst Æresport og Flagalléer. Der blev her talt af Smedemester Nielsen, der i Hyldest til Sønnen saa en Hyldest til hele Frihedsbevægelsen. Han udbragte et Leve for denne. Siefert talte paany og præsenterede Nielsens Forlovede, Bodil, fra Askov. Hun havde ogsaa deltaget i Frihedskampen, og efter at hendes Kæreste dødelig saaret var taget til Fange, blev hendes Fader anholdt og

Danmark er atter frit!

Freden er kommet til vort Land,
og med den haaber vi snart at
faa Forretningen fyldt med Va-
rer, saa Kunderne atter kan til-
fredsstilles.

MAGNUS PETERSEN

Isenkramforretning, Ikast, Tlf. 52

KAALPLANTERNE

klar til Udplantning.

Gartneriet - Mollegade

H. Cramer - Telf. 191

5. MAJ 1945

blev Danmark atter frit.

*Vi haaber inden længe
at kunne betjene vore
Kunder bedre.*

***I spalterne til venstre og til højre for beretningen om den unge frihedskæmper
- på forsiden af Ikast Avis - det underholdende og oplysende Ugeblad samt Avertissementsblad -
- den 18. maj 1945 - var der disse annoncer.***

De fortæller også noget om tiden og tilstanden dengang og de dage.

Danmark er atter frit !

***Freden er kommet til vort Land
og med den haaber vi snart at
faa Forretningen fyldt med Va-
rer, saa Kunderne atter kan til-
fredsstilles***

Kalksalpeter.

En 3. Rate paa 30 pCt. er frigivet og hjemkomnen og bedes
venligst afhentet **snarest.**

M. H. Fengers Eftf.

Aage Mikkelsen, Ikast.

KRIGEN ER VUNDEN

Atter stilles Danskerætten
for en aaben Dør,
Aanden flyver over Sletten
lavt som aldrig før,
kalder daanede til Live,
puster paa hver Gnist,
at den bedste Dag skal blive
den, der kom til sidst.

(C. Hostrup)

LAD OS IKKE TABE FREDEN

Hans Jensens Eftflg.,

Ikast, Telf. 24.

Sagfører Johs. K. Vork

Landretssagfører Skouvijs Efterfølger
(overfor Missionshuset) **Telefon 120**
Ejendoms-handeler - Laanesager - Dokumenter
Retssager - Nærings-sager - Incassationer etc.
Min Kontortid i Bording (paa Gæstgivergaarden) er fremtidig hver Fredag Kl. 10-12

Ikast Kur- og Lysbadeanstalt

J. C. Christensen.

Telefon 183

Kurbade
Massage
Fodpleje
Kar- og
Brusebade

KRIGEN ER VUNDEN

**Atter stilles Danskerætten
for en aaben Dør.
Aanden flyver over Sletten
lavt som aldrig før,
kalder daanede til Live,
puster paa hver Gnist,
at den bedste Dag skal blive
den, der kom til sidst.**

(C. Hostrup)

LAD OS IKKE TABE FREDEN

Arbejdernes Bibelkreds, Bording,

indbyder til **Sommermøde 2. Pinsedag.**

Kl. 9,30 (Skriftemaal 9,10) Gudstjeneste i Bording Kirke.

Kl. 15,30 Forhandlingsmøde i „Tabor“, Indremissionær Jens
Nielsen, Kjellerup, indleder over Emnet: Er Religion
en Privatsag?

Alle indbydes venligst.

Freden er kommen -

og med den glæder vi os til
snært igen at kunne ekspedere
vore Kunder efter Ønske.

Efterhaanden som de gode
Varer fremkommer, vil De al-
tid kunne finde dem hos os.

Lorsholm
IKAST

Planter

Efter Aftale med Gartner Nicolajsen kan nu leveres Planter
af allerbedste Sorter til Haveforeningens Medlemmer **fra d. 17. ds.**

BESTYRELSEN.

Belgier Hingsten

„Garçon de Coven“,

rødskimlet med Blis, tildelt 1. Præmie 1939, af underteg-
nede hjemkøbt fra Randerseggen, hvor den er bekendt
for sin store Frugtbarhed og sit gode Afkom, staar til
Avlstjeneste paa »Nygaard« for 10 Kr. Kontant ved Ud-
hold + 30 Kr. ved Drægtighed eller Salg.

Ole Poulsen, „Nygaard“, Ikast, Telf. 212.

Freden er kommen

***og med den glæder vi os til
snart igen at kunne ekspedere
vore Kunder efter Ønske.***

***Efterhaanden som de gode
Varer fremkommer, vil De al-
tid kunne finde dem hos os.***